

BEWUST LEVEN, CULTUUR EN NIEUWE AVONTUREN.

Durf!

ONTMOET • ONTDEK • DURF

Lommer 2026 Lekker leesvoer

El río de Chelva

Een verborgen parel in
het binnenland van
Valencia

WAT VIEL OP?

WAAROM MENSEN
STEEDS MINDER
GEDULD HEBBEN

LAAT JE INSPIREREN

AMBER DAVENPOORT -
ILLUSTRATOR

EMIGRATIEVERHAAL

KIM VAN COSTA
CRAVINGS

¡HOLA PERRO!

CORINNE VAN ENGELEN
HONDENGEDRAGS-
DESKUNDIGE

Ontmoet

10

Laat je inspireren

Amber Davenport
Illustrator

15

Emigratieverhaal

Kim van Costa Cravings

19

Juan vertelt

Over Spanje, mensen en momenten

20

Handgemaakt hier en daar

Paula Madeleine

23

Spanje door de lens van

Thamara Moreno over Las Fallas

Ontdek

29

Weetjes over Valencia

Half afgemaakte Miguelete toren

32

Toffe plek

El río de Chelva

35

Emigratietip

Geef jezelf tijd om te wennen

36

Doen!

Een scratchbook maken van vergeten herinneringen

40

Wat viel op?

Waarom mensen steeds minder geduld hebben

Durf

43

Durf! te ondernemen

Thijs ter Harmsel

45

Sta eens stil bij...

Een georganiseerd online leven

48

Durf! te verspaansen

Elke keer een beetje más España

49

Tussen toen en mañana

-Het oliemannetje van El Palmeral- André Kesselaar

51

¡Hola perro!

Hondengedragdeskundige Corinne van Engelen

MICHAEL PILARCZYK

SPECIAL EDITION

MASTER YOUR MINDSET

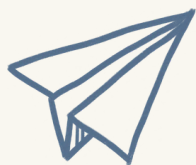
Leef Je Mooiste Leven

**200.000
Lezers**

INVICTUS

Durf!

Kim Leeuw
www.durf.es
+34694476190

Maker van Durf!

Kim Leeuw

Redactieadres

Polígono 17 parcela 126
46193 Montroy, Valencia

E-mailadres

info@du rf.es

Aan dit nummer werkten mee:

Thijs ter Harmsel, Thamara Moreno,
Kim van Costa Cravings, André
Kesselaar, Paula Madeleine, Juan
Mendo Kievits, Corinne van Engelen

DURF! ADVERTENTIES

Michael Pilarczyk - Leef je mooiste leven

Je leven voor een groot deel wordt beïnvloed door je gedachten, overtuigingen en keuzes.

Nederlands Danstheater (NDT)

Figures in Extinction [1.0]' van Crystal Pite in samenwerking met Simon McBurney. Nu in de theaters!

Boho Beautiful

Super tof platform met Yoga, meditation, fitness, pilates, prenatal support.

Kijktip op NPO! Rust en Vreugd (Hendrik Groen)

Luchtige, humoristische serie over vriendschap, rouw, nieuwe kansen en de kleine machtsspelletjes op een Nederlandse volkstuin.

Vergeeten dingen

Iedere dag, als ik mijn plantjes water geef – tenminste, als ik dat niet vergeet – zie ik die doos weer staan, vol geboortekaartjes, krantenknipsels, handgeschreven kaartjes, bioscoopkaartjes en andere kleine herinneringen. En iedere keer denk ik: vandaag ga ik er echt voor zitten. Alles een plekje geven in een boek, zodat ik er later doorheen kan bladeren zoals door een fotoalbum. Herinneringen die ik al heb gemaakt, maar die nog wachten om opnieuw beleefd te worden.

Herinneringen maken staat ook centraal in het verhaal van (naamgenoot) Kim. In Nederland werkte ze als kapster, maar ze verlangde naar meer avontuur. Meer beleven, meer ontdekken en vooral een leven leiden waarover ze later mooie verhalen kan vertellen. Nu woont ze in Spanje en runt ze op haar 24ste Costa Cravings, een ontbijt-, brunch-, lunch- en boodschappenservice in Moraira. Voor mensen die laat aankomen of geen tijd hebben om boodschappen te doen, zorgt zij dat alles klaarstaat. Ook dat zijn herinneringen in de maak: van een droom die werkelijkheid is geworden.

Maar hoe gaaf is het dan dat Paula, die zich bezighoudt met een ambacht dat langzaam uit beeld dreigt te verdwijnen: het spinnen van garen en het weven van stof, dit onder de aandacht brengt. Als kind was ze al bezig met lapjes en draden en later ontdekte ze de kunst van het spinnen en weven. Bij het woord spinnen moet ik meteen denken het spinnewiel van Doornroosje, één van die verhalen die velen van ons kennen uit onze jeugd. Verhalen die een gevoel van magie oproepen en waarin uiteindelijk alles goed kwam.

Misschien zijn vergeten dingen daarom zo bijzonder. Ze brengen ons terug naar een moment, een gevoel of een herinnering waarvan we niet eens meer wisten dat die er nog was.

Misschien zijn vergeten dingen daarom zo bijzonder. Ze brengen ons terug naar een moment, een gevoel of een herinnering waarvan we niet eens meer wisten dat die er nog was. Een oud kaartje, een vergeten ambacht, een jeugdverhaal of een droom die eindelijk werkelijkheid wordt. Het zijn juist die kleine en grote herinneringen die kleur geven aan ons leven en die het waard zijn om af en toe weer even tevoorschijn te halen. Niet alleen om ze te bewaren, maar ook om opnieuw te beleven.

Kim Leenn

MAKER VAN DURF!

'Figures in Extinction [1.0]' van Crystal Pite in samenwerking met Simon McBurney. Foto: Rahi Rezvani. NDT (Nederlands Dans Theater)

Laat je inspireren

Amber Davenport
CREATIEF DIRECTEUR

Bij Amber Davenport nemen ze je mee naar een wereld vol geluk, kleur en verwondering in de vorm van prachtige geïllustreerde wanddecoratie, woonaccessoires en andere decoraties.

Een Franse patisserie op een vrijdagmiddag

*Als de wereld er weer zo uit ziet, tellen we
de dagen af tot de lente.*

Amber Davenport is een klein familiebedrijf, opgericht door Amber in 2016. Het bedrijf is ontstaan vanuit Ambers wens om vrolijke, speelse en kleurrijke kunstwerken te creëren voor zowel kinderen als volwassenen. Al hun producten worden met liefde ontworpen en met de hand verpakt in hun atelier in het noordwesten van Engeland.

Amber heeft haar kleine bedrijfje opgericht tijdens haar textielstudie aan de universiteit in Manchester. Haar werk is levendig, vrolijk en rijk aan patronen. Ze werkt voornamelijk met acrylverf en haalt haar inspiratie uit haar liefde voor planten, dieren in het wild en reizen. Als ze niet aan het schilderen of nieuwe producten aan het ontwerpen is, pakt ze de bestellingen in, terwijl ze naar Motown luistert en geniet van een kopje thee!

adventure

Ik ben Kim, 24 jaar en kom uit Nederland. Twee jaar geleden ben ik samen met mijn hondje Ivy naar Spanje verhuisd.

Ik ben iemand die graag het leven ontdekt, nieuwe plekken leert kennen en het belangrijk vind om herinneringen te maken in plaats van vast te blijven zitten in routine. In Nederland werkte ik als kapster, wat ik echt heel leuk vond. Toch voelde ik al een tijd dat ik meer wilde. Meer avontuur, meer herinneringen maken, meer leven. Ik wist eigenlijk altijd al dat ik geen saai leven wilde en dat ik later niet tegenover mijn kleinkinderen wilde zitten met het gevoel dat ik niks te vertellen had. Rond mijn achttiende begon ik daar steeds serieuzer over na te denken. Mijn eerste echte plan was om met een caravan naar het buitenland te gaan en rond te reizen. Ik heb die caravan zelfs helemaal opgeknapt, wat ik superleuk vond om te doen. Uiteindelijk heb ik er niet zoveel mee gereisd als ik hoopte, maar het was wel mijn eerste echte stap op weg naar een leven buiten Nederland.

EMIGRATIE VERHAAL

**Kim van Costa Cravings:
ontbijt, brunch, lunch en
boodschappenboxservice in Moraira**

Het idee om naar Spanje te gaan begon niet meteen als “ik ga emigreren”. In mijn hoofd was het eerst gewoon voor een paar maanden. Even weg, iets nieuws meemaken en daarna weer terug naar Nederland. Maar zodra het idee eenmaal vaststond, kon ik echt niet meer wachten. De weken duurden eindelijk en ik was zó benieuwd hoe het allemaal zou zijn.

Ik kwam uiteindelijk naar Spanje als au pair en belandde in Moraira, een plek waar ik daarvoor nog nooit was geweest. Vanaf het eerste moment voelde de omgeving bijzonder. De rust, de zee, het leven dat zich grotendeels buiten afspeelt, alles voelde anders dan in Nederland. Veel mensen zeggen tegen mij dat ze het zo knap vinden dat ik deze stap heb durven zetten. Grappig genoeg voelt dat voor mij heel anders. Omdat alles zo geleidelijk is gegaan, voelde het uiteindelijk niet als één grote, spannende sprong. Het was meer een reeks kleine stappen die logisch op elkaar volgden en juist daardoor voelde het voor mij heel natuurlijk.

Natuurlijk had ik in het begin ook allemaal spannende gedachten. Je verzint van tevoren de meest enge scenario's: wat als het niet lukt, wat als ik me alleen voel, wat als ik spijt krijg? Maar toen ik hier eenmaal was, merkte ik dat alles stap voor stap ging. Het voelde veel lichter dan ik had verwacht. Ja, er waren ups en downs, maar daar groei je juist van. Je leert jezelf echt goed kennen als je zo'n grote stap zet.

Na een tijdje voelde ik heel duidelijk: ik wil hier blijven. Wat me het meest heeft verrast, is hoe snel Moraira en de omgeving als thuis begon te voelen. Ik ben zelfs nog een paar maanden naar Valencia verhuisd om het stadsleven te ervaren, maar dat bleek toch niet helemaal mijn ding te zijn. Daarna wist ik juist nog beter dat ik liever in deze omgeving woonde, en ben ik weer teruggekeerd naar Moraira.

Op werkgebied begon ik ook na te denken over hoe ik hier iets voor mezelf kon opbouwen. Ik wist dat het loon in Spanje laag ligt en dat ik graag zelfstandig wilde werken.

Vanuit de keyholding branche ben ik samen met mijn moeder en mensen om me heen gaan brainstormen en zo ontstond Costa Cravings, mijn eigen ontbijt, brunch, lunch en boodschappenboxservice, actief in de omgeving van Moraira. Met Costa Cravings help ik mensen die laat aankomen na een vlucht of geen tijd hebben om boodschappen te doen. Ik zorg ervoor dat alles al geregeld is, een gevulde koelkast of een lekker ontbijtje in de ochtend.

Veel mensen zeggen tegen mij dat ze het zo knap vinden dat ik deze stap heb durven zetten.

Grappig genoeg voelt dat voor mij heel anders.

De eerste stap was vooral creatief bezig zijn: inspiratie opdoen op Pinterest, nadenken over het aanbod, een menukaart, een logo, eerst alles op papier. Ik ben nu een half jaar verder, en heb nu al zoveel geleerd. Elke dag leer ik weer hoe dingen handiger of beter kunnen.

Wat ik hoop voor de toekomst is dat Costa Cravings steeds bekender wordt in de omgeving van Moraira. Dat het goed loopt en dat ik op een punt kom dat ik handen tekort heb, misschien zelfs iemand kan aannemen om te helpen met bezorgen.

Tegen mensen die twijfelen om ook de stap te zetten om te emigreren zeg ik altijd: doen. Je kunt beter spijt krijgen van iets wat je geprobeerd hebt dan van iets wat je nooit hebt gedaan. Als iets steeds in je hoofd blijft zitten, is dat meestal niet voor niets. Voor mij is dit zonder twijfel de beste keuze geweest die ik ooit heb gemaakt.

@costacravings

ONTMOET: JE OCHTEND

EVEN THEE, EVEN OKÉ.

Er is iets bijzonders aan rustige ochtenden, vooral als ze beginnen met een heerlijk kopje thee. Of het nu groene, zwarte of bloementhee is, thee heeft de kracht om kalmte te brengen in de chaos.

Terwijl de zon door het raam schijnt en de eerste slok je handen verwarmt, voelt de wereld zachter aan. Het is niet zomaar een drankje – het is een ochtendritueel, een moment van rust voordat de dag begint.

Juan vertelt...

Over Spanje, mensen en momenten

Juan Mendo Kievits

Met zijn Facebookgroep brengt Juan emigranten samen die dromen van een leven in Spanje of die stap al hebben gezet. Hij moedigt leden aan om Spanje te omarmen zoals het is, met respect voor de lokale cultuur en gewoonten. Zo is de groep uitgegroeid tot een waardevolle plek vol ervaringen, advies en onderlinge steun.

Nieuwe trend in relaties in spanje: de SOLOMOON

Hebben jullie dit al gehoord? Nou ik niet tot vandaag dan, op het nieuws. De laatste hype in de wereld van koppels heet 'Solomoon': op vakantie gaan zonder je partner. Ja, je leest het goed, even solo op avontuur. Terwijl sommigen het meteen zien als een teken van afstand of minder verbondenheid, zeggen anderen dat het juist de sleutel is tot een sterk en langdurig huwelijk.

Me-time

Even tijd voor jezelf, opladen, nieuwe dingen ontdekken en dan met frisse energie weer terug naar elkaar. Geen verplichtingen, geen compromissen over bestemmingen, gewoon pure me-time. Eerlijk gezegd vind ik het niks. Er zullen best wel een paar zijn die dit heerlijk vinden. Ik dus niet. Gewoon lekker met m'n eigen Mien Dobbelsteen de plekjes bezoeken en genieten. Samen lekker een restaurantje uitzoeken enzovoort... Of je moet een porno kabouter zijn die solomoon naar bepaalde plekjes in Thailand gaat voor de natuur, dan kan ik het begrijpen.

MITCHEL LENSINK

HANDGEMAAKT HIER EN DAAR

Paula Madeleine

De ruimte voor eeuwenoude ambacht

In augustus 2025 lieten mijn man Henk en ik ons leven in Nederland achter om te gaan genieten van ons vroegpensioen in Pedralba. Na een zware baan keek ik met veel enthousiasme uit naar de vrije tijd die voor me lag. Mijn eerste prioriteit in Spanje was dan ook helder: het inrichten van werkruimtes waar ik me ongestoord kan wijden aan het maken van garens en het weven van stof.

Een atelier zonder muren

Hoewel ik als kind altijd al met lapjes en draden in de weer was, ontdekte ik het spinnen en weven pas veel later. Maar toen het eenmaal op mijn pad kwam, liet het me niet meer los.

Mijn dagelijkse ritme speelt zich grotendeels af in de buitenkeuken. Het is de ideale plek om te ontwerpen, te werken op mijn tafelgetouwen of te vilten en te verven. Daarnaast heb ik binnen nog een fijne ruimte met daarin twee grote trapgetouwen, mijn spinnewiel, naaimachines en een uitgebreide voorraad garen.

Van ruwe wol tot vorm

Vers van het schaap

Spelen met kleur en vezels

Hoe goed ik een ontwerp vooraf ook uitdenk of teken, de ware magie ontstaat pas wanneer materiaal, kleur en textuur daadwerkelijk samenkomen.

Een palet aan eigen garens

De magie van de inslag

Weven is een eeuwenoude ambacht, ooit ontstaan uit noodzaak maar uitgroeit tot een rijke culturele kunstvorm. In de basis is weven niet meer dan het bij elkaar brengen van horizontale en verticale draden, maar voor mij betekent het echter veel meer: het brengt rust in mijn hoofd en voedt mijn nieuwsgierigheid.

Het is een magisch samenspel van materialen, kleuren en patronen. Door te spelen met deze elementen kun je eindeloos variëren. Elk stukje stof dat hier van het getouw komt, is daardoor volstrekt uniek.

Het verrassende resultaat

Hoe goed ik een ontwerp vooraf ook uitdenk of teken, de ware magie ontstaat pas wanneer materiaal, kleur en textuur daadwerkelijk samenkomen. Bij gebruiksvoorwerpen, zoals een sjaal of een theedoek, zie je het definitieve resultaat pas na de eerste wasbeurt. Dan pas 'zetten' de draden zich en krijgt de stof zijn uiteindelijke karakter.

Tijdens het weven laat ik me ook graag verleiden tot experimenten. Een plotselinge ingeving voor een andere kleur of een afwijkende draaddikte kan het hele werk veranderen. Alles mag, en juist de onbedoelde 'weeffouten' leveren vaak de mooiste resultaten op.

Van ruwe vacht tot tastbaar weefsel

Ik werk graag met ruwe schapenvachten, die ik zelf verwerk tot hoogwaardig garen. Omdat dit proces zeer tijdrovend is, en wol niet voor elk ontwerp geschikt is, werk ik daarnaast veel met plantaardige vezels zoals katoen, linnen, soja en bamboe. Ook deze garens verf ik regelmatig zelf om precies de juiste tint te vangen. Zo verandert elke inslag eenvoudige draden in tastbare voorwerpen. Van strakke, moderne lijnen tot organische 3D-vormen; objecten die niet alleen mooi zijn om naar te kijken, maar ook heerlijk zacht zijn om je aan te warmen.

Een uitnodiging in Pedralba

In deze nieuwe, inspirerende omgeving zijn mijn eerste Spaanse weefsels inmiddels een feit. Waar ik in Nederland actief was in het landelijk weefnetwerk en ook regelmatig les gaf, kies ik hier nu voor een wat lager tempo. Toch deel ik mijn passie nog steeds graag met anderen. Dus mocht iemand belangstelling hebben voor een workshop spinnen, viltten, verven of weven, dan is dat in overleg zeker mogelijk. En ben je gewoon nieuwsgierig? Dan ben je altijd welkom om een kijkje te komen nemen in het atelier. Mijn website is momenteel nog in de maak, maar tot die tijd kun je mij bereiken via: madeleinespostbus@gmail.com

Paula Madeleine

Boho Beautiful is a global wellness brand and community, dedicated to guiding people toward mindful living, self-discovery, and holistic well-being. With a team of world-class teachers and creators, we offer yoga, meditation, fitness, pilates, prenatal support, and conscious living practices that help millions move, breathe, and live with a deeper connection to themselves and the world around all of us.

[@bohobeautifullife](#)

Spanje

DOOR DE LEN'S VAN

Thamara Moreno
Alles over Las Fallas

Las Fallas is een jaarlijks festival in Valencia vol indrukwekkende kunstwerken, vuurwerk en tradities. Het hoogtepunt is de cremà, waarbij de enorme creaties feestelijk in vlammen opgaan.

De beelden (ninots), het vuurwerk, de feesten – de stad staat echt op zijn kop.

Wat was jouw eerste “oké... dit is next level”-moment tijdens Las Fallas?

Mijn eerste Fallas die ik meemaakte was in 2018. Vanuit verhalen, video's en foto's had ik er veel over gelezen en gehoord, maar het in het echt meemaken is echt next level. De beelden (ninots), het vuurwerk, de feesten – de stad staat echt op zijn kop. Iedere dag om 14.00 uur de mascletà op het gemeenteplein in Valencia en die is oorverdovend.

Ik weet nog dat ik stond te kijken en vanwege de harde knallen (ik stond redelijk dichtbij) mijn oren met mijn handen dichthield. Een oude Spaanse meneer zei dat ik dat juist niet moest doen, maar mijn mond moest openen, zodat het geluid zich beter kon verspreiden. Een bijzondere ervaring.

Wat is het meest bizarre dat jij tijdens Fallas hebt gezien, waar locals niet eens van opkijken?

Goede vraag. Wat toch wel bizar is – en waar locals zeker niet van opkijken – is dat je als fallalid van 15 maart tot 19 maart drie keer per dag veel eet, weinig slaapt, hard feest en overal alcohol bij drinkt. Dus ook om 10.00 uur in de ochtend bij de almuerzo (brunch) gaan de flessen drank open en gaat de muziek hard aan.

Wanneer voelde je je voor het eerst écht onderdeel van Las Fallas, al was het maar voor vijf minuten?

Sinds 2023 ben ik lid van mijn falla-vereniging Falla El Castell in Museros. Als je lid bent, voel je pas echt dat je onderdeel uitmaakt van de Fallas. Niet alleen een week in maart, maar het hele jaar door zijn er evenementen waar je naartoe kunt gaan omdat je lid bent. Je komt dan in contact met andere falla-verenigingen in de buurt en zo breid je, als je wilt, je sociale kring uit.

Welke typische Fallas-fout maak je alleen één keer (en daarna nooit meer)? Hahaha, met je handen op je oren naar de mascletà kijken.

Wat zegt Las Fallas volgens jou over hoe Spanjaarden omgaan met lawaai, chaos en emoties?

Lawaai, chaos en emoties – dat hoort er zeker bij. Het is een passie en een cultuur waar de Valencianen trots op zijn. Het is niet met woorden te beschrijven; je moet het gewoon meemaken.

Lawaai wordt er zeker gemaakt. Is het niet door de muziek in de feesttenten, dan is het wel door het vuurwerk. Natuurlijk zijn er wel regels. Na een bepaalde tijd 's nachts moet het volume zachter en de politie komt ook zeker controleren.

Ook gelden er regels voor vuurwerk: rotjes mogen in ons dorp op bepaalde tijden niet worden afgestoken en vuurwerk is alleen toegestaan in aangewezen zones. Steek je zwaarder vuurwerk af, dan moet je hiervoor verplicht een cursus volgen. Het grote vuurwerk wordt afgestoken door een pyrotechnicus.

Dus ja, lawaai hoort erbij, maar wordt over het algemeen door mensen in de omgeving geaccepteerd. Bij Spanjaarden is het wel zo: aan cultuur kom je niet. Je past je aan als je het niet leuk vindt. Zo woont een vriendin van mij naast onze falla-vereniging; zij kiest er dan ook bewust voor om die week met vakantie te gaan en niet thuis te zijn.

Het is niet met woorden te beschrijven; je moet het gewoon meemaken.

Bij Spanjaarden is het wel zo: aan cultuur kom je niet. Je past je aan als je het niet leuk vindt.

*Passie, liefde voor de
cultuur en identiteit,
samenhorigheid en feesten
vormen toch wel de kern
van Fallas.*

Chaos – grappig woord. Zo lijkt het op het eerste gezicht tijdens deze feesten, maar als je achter de schermen meekijkt, is het een geoliede machine die het hele jaar bezig is om het in maart met elkaar te vieren en in goede banen te leiden. Iedereen draagt zijn steentje bij en is niet te beroerd om iets te doen. Elkaars talenten worden zeker benut. Mensen doen dit met passie en liefde. Loopt het anders, dan is het anticiperen, oplossen en weer verdergaan. Daarbij komt dat hier jarenlange ervaring in zit, die van generatie op generatie is doorgegeven. Emoties zijn er in alle geuren en kleuren en komen dan ook zeker voorbij. Passie, liefde voor de cultuur en identiteit, samenhorigheid en feesten vormen toch wel de kern van Fallas.

Is er een moment geweest dat je dacht: dit is me te veel, en wat deed je toen?

Hahahaha, jazeker. In 2025 is mijn dochter Fallera Major Infantil (FMI) geweest van onze falla-vereniging. Dit was en is toch wel een mooi maar bewogen jaar geweest.

Als FMI ben je de jeugdige vertegenwoordiger van een falla-vereniging. Bij alle officiële ceremonies, feesten en optochten ben je aanwezig, vaak in traditionele Valenciaanse klederdracht. Iedere maand waren er wel een of meer evenementen waar onze dochter naartoe moest. Het was tijdrovend, prijzig en intens, maar ook mooi en bijzonder om van dichtbij te zien waar je als buitenstaander geen weet van hebt – hoeveel voorbereiding het allemaal nodig heeft. Van stof kopen tot een jurk maken, van evenement naar evenement. Het jaar zit er bijna op en dan draagt mijn dochter het stokje over en wordt ze musa del foc. We zijn blij met alle hulp die wij hebben gekregen vanuit alle hoeken: familie, vrienden en de vereniging.

Wat raakt je elk jaar opnieuw bij het verbranden van de fallas, ondanks het feestgedruis?

De emoties bij anderen, de saamenhorigheid van de mensen en de beleving van een cultuur die diep in het bloed van een Valenciaan zit.

Welke ongeschreven regel zou elke nieuwkomer moeten kennen om Fallas te overleven?

Maak het mee, voel en ervaar. Pas dan kun je oordelen wat je ervan vindt en of je meeviert of je juist terugtrekt uit de drukte van de stad.

Wat heeft Las Fallas jou persoonlijk geleerd over tradities?

Door Fallas zie je hoe een hele stad maandenlang samenwerkt aan iets dat uiteindelijk wordt verbrand. Dat heeft mij laten inzien dat het niet alleen om het eindresultaat gaat, maar juist om het proces, de creativiteit en de verbondenheid.

Tradities zijn iets waardevols.

Als je Las Fallas in één zin zou moeten samenvatten voor iemand die hier net komt wonen, wat zou je zeggen?

Kom het ervaren, zoek de locals op en geniet van deze mooie, bijzondere traditie waarin genieten en saamenhorigheid voorop staan.

ONTDEK: OCHTENDGEWOONTES

ANDERE CULTUREN, EVEN GLUREN.

In verschillende culturen over de wereld ziet de ochtend er heel anders uit. In Japan begint de dag vaak rustig, met aandacht voor eenvoud en rituelen. In Spanje schuift de ochtend juist wat later op door een andere dagindeling. In sommige Scandinavische landen is een korte, actieve start in de buitenlucht heel gebruikelijk. In India speelt spiritualiteit in de ochtend bij veel mensen een belangrijke rol, zoals meditatie of gebed.

In de Verenigde Staten ligt de nadruk vaak op een snelle, efficiënte start van de dag. Wat overal terugkomt, is dat de ochtend wordt gebruikt om de toon voor de rest van de dag te zetten. Die verschillen laten zien dat er niet één juiste manier is om je ochtend te beginnen.

Weetjes

over

Valencia

**Half afgemaakte
Miguelete toren in
Valencia**

Wat veel mensen niet weten, is dat de iconische Miguelete-toren in Valencia eigenlijk nooit volledig volgens de oorspronkelijke plannen is afgebouwd.

Puerta de los Hierros

Puerta del Palau

Foto: Arteguias.com

Puerta de los Apóstoles

Eén kathedraal, drie stijlen...

Midden op het Plaza de la Virgen staat de indrukwekkende kathedraal van Valencia. Wat veel mensen niet weten, is dat je aan de drie ingangen kunt zien hoe de bouwstijl door de eeuwen heen is veranderd.

De oudste ingang is de Puerta del Palau. Deze herken je aan de ronde bogen en eenvoudige uitstraling. Op deze plek stond vroeger een grote moskee, toen Valencia nog onder Moorse heerschappij stond.

De hoofdingang, de Puerta de los Hierros, ziet er heel anders uit. Deze ingang is rijk versierd met zuilen, krullen en opvallende details die typisch zijn voor de barokstijl.

De bekendste ingang is de Puerta de los Apóstoles. Hier zie je spitse bogen en beelden van apostelen. Voor deze poort vindt nog altijd iedere donderdag het beroemde Watertribunaal van Valencia plaats, een traditie die al honderden jaren bestaat.

Juist die verschillende stijlen maken de kathedraal zo bijzonder. In één gebouw komen verschillende periodes uit de geschiedenis van Valencia samen. Als je goed kijkt, zie je hoeveel verhalen er achter deze muren verborgen zitten.

Ga jij dit paleis binnenkort bewonderen?

Info

Locatie

Bij de kathedraal, aan de Plaza de la Reina (historisch centrum).

Beklimming

- 207 smalle trappen (geen lift)
- Steile wenteltrap
- Boven klein uitzichtplatform

Prijs

± 2-2.50 euro

Opening

Meestal dagelijks overdag (tot eind middag/avond, afhankelijk van seizoen)

Waarom doen?

Top uitzicht over oude stad
Je ziet zee én daken van Valencia

Tip

Ga vroeg of laat op de dag → minder druk en koeler

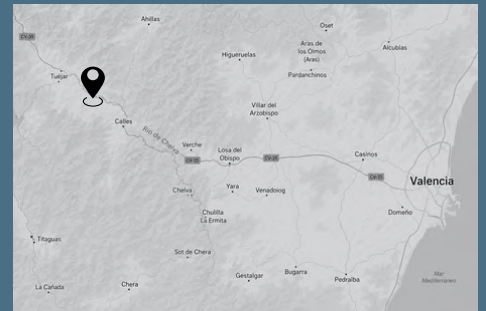

Combi-ticket tip

Je kunt vaak een ticket nemen voor de kathedraal + Miguelete + museum in één. Dat is meestal voordeliger dan los.

Toffe plek

El río de Chelva

La Playeta is een populaire natuur- en recreatiezone in Chelva, provincie Valencia (Spanje), gelegen aan de rivier Tuéjar.

De Río de Chelva – ook wel de Río Tuéjar genoemd – is één van de mooiste verborgen natuurplekjes in de regio Valencia. Vooral de beroemde Ruta del Agua trekt jaarlijks veel wandelaars, gezinnen en natuurliefhebbers. Dit zijn een paar leuke weetjes die je misschien nog niet kende: het water van de rivier is zó helder dat je op sommige plekken de bodem perfect kunt zien. Niet voor niets wordt water “de schat van Chelva” genoemd. De Ruta del Agua is grotendeels

een eenvoudige wandelroute van ongeveer 7 kilometer en superpopulair bij families én mensen die normaal zeggen: “Ik hou eigenlijk niet van wandelen.” De route loopt door een tunnel met een lengte van meer dan honderd meter die letterlijk uit de rotsen is gehakt. Een beetje spannend, een beetje magisch en vooral heerlijk koel in de zomer. Langs de rivier vind je natuurlijke badplaatsen zoals La Playeta, waar locals en toeristen in de zomer graag afkoelen tussen kleine watervallen en poeltjes.

La Playeta, 46176 Chelva, Valencia

De route combineert natuur én geschiedenis. Tijdens het wandelen loop je niet alleen langs het water, maar ook door eeuwenoude Moorse en Joodse wijpjes van Chelva. De rivier speelde vroeger een enorme rol in het dagelijks leven van het dorp: voor irrigatie, molens, drinkwater én ontmoetingen tussen bewoners.

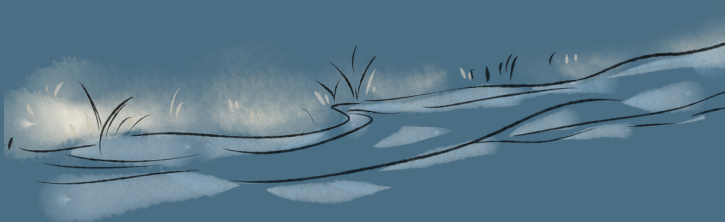
Volgens veel wandelaars voelt de Ruta del Agua als een mini-jungle midden in Valencia – totaal anders dan de droge landschappen waar Spanje vaak om bekendstaat.

En misschien het leukste weetje: veel Nederlanders die in Valencia wonen, ontdekken deze plek pas jaren later via via. Zo'n verborgen parel is het dus nog steeds.

Dorp Chelva

Volgens veel wandelaars voelt de Ruta del Agua als een mini-jungle midden in Valencia – totaal anders dan de droge landschappen waar Spanje vaak om bekendstaat.

Emigratie

TIP

-Geef jezelf tijd om te wennen-

Kim Leeuw

Samen met mijn hond Waka woon ik inmiddels al acht jaar in Spanje. Ik spreek de taal, ken de cultuur en deel graag tips die jouw integratie net wat makkelijker én leuker maken.

Verwacht niet dat je je meteen thuis voelt

Emigreren is meer dan verhuizen; je bouwt een nieuw leven op. Geef jezelf de ruimte om te wennen aan het ritme, de cultuur en alles wat anders is. Ik woon hier inmiddels acht jaar en had weinig verwachtingen. Wat ik wel wist, alles komt goed.

Vier kleine stapjes

Een eerste gesprek met een buurman, een favoriete koffiezaak of een boodschap doen zonder hulp. Het lijken kleine dingen, maar ze helpen je langzaam thuis te voelen. Ook de Spaanse taal leren helpt enorm. Zelf sprak ik na twee jaar vloeiend Spaans, waardoor het integreren sneller, soepeler én veel leuker werd.

DOEN!

-EEN SCRATCHBOOK MAKEN-

AS THE SUNLIGHT PIERCES THE WINDING AND TWISTING OF BARKS, YOUR HANDS, THE WORLD FEELS SOFT AND WARM. WARMTH IS A PROMISING FEELING. IT'S THE FIRST OF MANY.

VERJAARDAGSKAARTEN EN MEER...

Wat doe jij met alle lieve kaarten die je ontvangt voor je verjaardag? De bioscoopkaartjes van die ene leuke avond? Mooie ansichtkaarten van vakanties, krantenknipsels die je aandacht trokken of tekeningen van je kinderen, neefje of nichtje? En die geboortekaartjes waar zoveel liefde in zit? Liggen ze bij jou ook ergens in een doos? Of in die ene lade waarvan je weet dat er “belangrijke dingen” in zitten, maar waar je eigenlijk nooit meer in kijkt? Zonde eigenlijk, toch?

HERINNERINGEN

Want juist die kleine papiertjes vertellen vaak de mooiste verhalen. Ze brengen herinneringen terug die je bijna vergeten was. Een handschrift van iemand die je liefhebt. Een kaartje van een bijzondere reis. Een tekening waar ooit vol trots aan gewerkt is. Dingen die misschien klein lijken, maar stiekem heel veel gevoel met zich meedragen.

Hoe leuk zou het zijn om daar eens echt iets moois van te maken?

HET MAKEN IS HET LEUKSTE ONDERDEEL

Geen standaard fotoalbum vol perfecte plaatjes, maar een persoonlijk scrapbook vol herinneringen. Een boek waarin niet alleen foto's zitten, maar juist al die kleine dingen die normaal ergens verdwijnen in een kast. Een verzameling van momenten, gevoelens en herinneringen waar je af en toe rustig doorheen kunt bladeren. En misschien is het maken ervan nog wel het leukste onderdeel. Even offline bezig zijn. Knippen, plakken, ordenen en opnieuw stilstaan bij momenten die belangrijk voor je waren. Het hoeft niet perfect te zijn, juist het rommelige, creatieve en persoonlijke maakt het bijzonder. Tijdens het maken van een scrapbook heb je eigenlijk niet veel nodig.

Scratchbook maken

Hoe te beginnen en wat heb je nodig?

- een leeg boek of stevig notitieboek
- lijm of washitape
- schaar
- kaarten, tickets, knipsels en tekeningen
- pennen of stiften
- eventueel stickers of kleine decoraties
- en vooral: herinneringen

IN EEN TIJD WAARIN BIJNA ALLES DIGITAAL IS
GEWORDEN, VOELT HET EXTRA WAARDEVOL OM
TASTBARE HERINNERINGEN TE BEWAREN.

NIET ERGENS VERBORGEN OP JE TELEFOON, MAAR
GEWOON IN JE HANDEN.

WANT SOMMIGE MOMENTEN VERDIENEN MEER DAN
EEN STOFFIGE LADE.

WAT VIEL OP?

-Waarom mensen steeds minder geduld hebben-

Ik zou geduld moeten hebben maar ik kan het nergens vinden. . .

Op de een of andere manier is carrière maken voor heel veel mensen het allerbelangrijkste geworden. Altijd doorgaan, altijd presteren, altijd bezig zijn met de volgende stap. Een beter salaris, een grotere functie, meer status. Maar wat gebeurt er eigenlijk wanneer je die carrière eenmaal hébt gemaakt?

Dan komt het pensioen. En opvallend genoeg hoor je dan vaak hetzelfde: "Had ik dit maar eerder gedaan." Ineens ontdekken mensen hoe fijn het is om niet meer constant onder druk te staan. Geen eindeloze vergaderingen meer, geen stress om targets, geen baas die verwacht dat je nóg harder werkt. Ineens is er tijd. Tijd voor familie, voor hobby's, voor reizen, voor jezelf. En dan beseft je hoeveel momenten je onderweg hebt gemist.

Begrijp me niet verkeerd. Werken is mooi. Het geeft structuur, ontwikkeling en voldoening. Je leert jezelf kennen, ontdekt waar je goed in bent en groeit in zelfvertrouwen wanneer je stappen maakt. En natuurlijk voelt succes goed. Maar werk blijft uiteindelijk werk. Het is niet je hele identiteit.

Toch lijkt het tegenwoordig alsof we daar anders over denken. Alles draait om efficiëntie. Snel, sneller, en nóg sneller. We hebben haast in de supermarkt, haast in het verkeer en haast in ons hoofd. Zelfs ontspanning moet tegenwoordig productief zijn. Een avond niks doen voelt bijna als tijdverspilling. Maar wat als langzaam leven juist de sleutel is tot écht genieten?

Blijf eens wat langer staan bij die kassa en maak een praatje met de kassamedewerker. Trap iets minder hard op het gaspedaal. Pak een boek in plaats van je telefoon. Wees eens bewust onproductief. Niet omdat het moet, maar omdat rust ruimte geeft.

Want juist in die rust leer je jezelf beter kennen. Dan merk je wat je écht gelukkig maakt, los van status, prestaties of verwachtingen van anderen. En misschien is dat wel de echte reden om te emigreren. Niet alleen naar een ander land, maar naar een andere manier van leven. Een leven met meer tijd, meer aandacht en minder haast. Een leven waarin werk belangrijk is, maar niet belangrijker dan jijzelf. Het leven is eindig. Dus leef het niet alleen efficiënt, leef het ook mooi.

DURF. ZONDER TELEFOON

EVEN ZONDER TELEFOON, EVEN GEWOON.

Een ochtend zonder telefoon begint met ruimte in plaats van prikkels. Je wordt niet meteen meegesleept door berichten, nieuws of sociale media. In plaats daarvan krijg je de kans om rustig wakker te worden en je eigen tempo te volgen. Veel mensen merken dat hun hoofd helderder blijft wanneer ze de eerste momenten van de dag offline blijven.

Je kunt die tijd gebruiken om te ontbijten, te bewegen of gewoon even stil te zitten. Zonder schermen start je de dag minder reactief en meer bewust. Het helpt om je aandacht beter te richten op wat echt belangrijk is. Zo zet je een kalmere toon voor de rest van je dag.

KIJKTIP!

TITEL

Rust en Vreugd

WAAR

NPO start

PRODUCENT

Tim Oliehoek

HOEVEEL AFLEVERINGEN

Acht

BOEKVERFILMING

Hendrik Groen

GENRE

Drama

KOMT ER EEN SEIZOEN 2

Ik denk 't wel

CIJFER

Acht

experience

**Vertel iets leuks over jezelf?
Met wie ben ik aan het kletsen?**

Ik ben Thijs ter Harmsel. Ik ben 48 jaar oud en getrouwd met Esther. Wij komen uit Assen (Drenthe) en wonen nu in de urbanisatie La Marina. Mijn hobby is mijn camper waarmee we graag op reis gaan door Europa.

Kun je me meenemen naar het moment dat je dacht: “Ja, ik verhuis naar Spanje!” En wat dacht je eigenlijk écht toen?

Tijdens een reis van ons gingen we op bezoek bij vrienden die hier al woonden en tijdens onze fietsrit op weg naar ‘de borrel’ bij deze vrienden, keken we elkaar aan en zeiden eigenlijk tegelijk “we zijn thuis”. Eenmaal weer terug in Assen zijn we met de voorbereidingen begonnen.

Wat was het meest verrassende of vreemde dat je tegenkwam toen je je nieuwe leven begon?

De regels. Want voor de eenvoud hoef je niet te emigreren. Aan de andere kant het relaxte leven. Niets moet, het kan morgen ook.

DURF! TE ONDERNEMEN

**Thijs ter Harmsel
Thijs Klus Service**

Wanneer wist je dat je een bedrijf wilde starten, en hoe kwam dat idee eigenlijk tot je?

Het idee om voor mezelf te beginnen was er al heel snel toen ik door diverse mensen werd gevraagd of ik iets voor hen wilde doen. Daarom ben ik me erin gaan verdiepen om voor mezelf te beginnen en dat ging eigenlijk gemakkelijker dan ik had verwacht.

Wat was de allereerste stap die je zette? En had je toen enig idee wat er allemaal nog bij zou komen kijken?

De eerste stap was een gesprek met Antonio en hij heeft me goed geholpen met het aanvragen van de nodige dingen en hij regelt alles voor mij. Toen ben ik mijn bedrijf Thijs klusservice begonnen. Ik heb bij Lian van Printo in Rojasles mijn bedrijfskleding besteld en laten drukken. Van een vriend kon ik een werkbus overnemen. Dus de juiste mensen op het juiste moment ontmoet en dat heeft mij erg geholpen.

Kun je een grappige of onverwachte misser delen tijdens het opstarten van je bedrijf?

Alles verloopt tot nu toe voorspoedig dus heb gelukkig nog geen misser begaan.

Hoe ziet een typische werkdag eruit, inclusief chaos en koffieverlating?

Mijn werkdagen beginnen meestal tussen 9.00 en 10.00 uur. Dit ligt ook een beetje aan de wens van de klant. Soms kom je tijdens het klussen onverwachte dingen tegen en dan is het toch weer een uitdaging om het allemaal goed op te lossen want ik streef naar een tevreden klant.

Zijn er culturele verschillen die je werk of aanpak hilarisch of juist verrassend hebben beïnvloed?

De taal is nog wel een dingetje. Ik spreek wel een klein beetje Spaans maar vooral in de bouwmarkt wanneer je iets zoekt en niet precies weet wat het beste product is hier in Spanje.

Welke impact hoop je dat je bedrijf heeft, zonder meteen je ambities te overdrijven?

Ik hoop dat ik met mijn klusbedrijf succes heb en dat we er goed van kunnen leven. Ik hoef er niet rijk van te worden. (ook al zou dat wel fijn zijn).

Kun je een moment delen waarop je dacht: "Wow, dit had ik écht niet verwacht toen ik hierheen verhuisde"?

Dat we in een kleine wereld leven, je komt hier mensen tegen die je in Nederland al kende maar waarvan je niet wist dat ze ook hier naar toe verhuisd zijn en je ze dan tegenkomt op een terras.

Welke tip zou je geven aan iemand die overweegt hetzelfde pad te volgen, zonder meteen dat cliché "volg je dromen" te gebruiken?

Mijn tip voor iedereen die ook met het idee rond loopt om te gaan emigreren lees je goed in en bereid je goed voor. En het allerbelangrijkste is: je moet er samen voor 110% achter staan en bereid zijn er alles voor te geven en op te geven. Alleen dan slaagt het!

Het idee om voor mezelf te beginnen was er al heel snel toen ik door diverse mensen werd gevraagd of ik iets voor hen wilde doen.

Sta eens stil bij...

-Een organiseerd online leven-

Je achtergrondfoto is nauwelijks meer zichtbaar en iedere keer dat je iets zoekt, kost het frustrerend veel tijd.

Hoe georganiseerd ben jij eigenlijk?

In het dagelijks leven ben je misschien best wel georganiseerd: je huis opgeruimd, agenda strak gepland, alles is onder controle op je werk. Maar heb je ooit nagedacht over hoe georganiseerd je online leven is?

Zeg eens eerlijk: hoe ziet het bureaublad van je laptop eruit? Voor veel mensen is het een wirwar van screenshots, losse documenten, downloads en mapjes waarvan niemand nog weet wat erin zit. Je achtergrondfoto is nauwelijks meer zichtbaar en iedere keer dat je iets zoekt, kost het frustrerend veel tijd. En toch laten we het gebeuren, omdat we denken dat het "later wel een keer komt". Maar een opgeruimde computer doet meer met je dan je denkt.

Rust in je digitale omgeving zorgt namelijk ook voor rust in je hoofd. Alles netjes gesorteerd in mapjes, duidelijke namen geven aan bestanden en eindelijk weten waar alles staat – het geeft overzicht. Zeker als je dagelijks met een computer werkt. Dat gevoel wanneer je klaar bent met opruimen: zo, dat heb ik ook weer even gefixt.

Heerlijk.
En dan de e-mails.

Iedere dag opnieuw stromen er nieuwsbrieven, acties en reclame binnen waar je ooit, bewust of onbewust, toestemming voor gaf. Je wilt je afmelden, maar bent je wachtwoord vergeten. Dus laat je het maar zitten. Ondertussen groeit die inbox verder uit tot een digitale berg waar je liever niet meer naar kijkt.

En het mooie is: tijdens het opruimen kom je vaak vergeten dingen tegen. Oude foto's, ideeën, documenten of plannen waar je ooit enthousiast over was.

We willen tegenwoordig zoveel. We kunnen ook zoveel. Maar daardoor zien we soms door de bomen het bos niet meer. Misschien is digitaal opruimen daarom wel net zo belangrijk geworden als je huis opruimen. Niet alleen omdat het praktisch is, maar omdat het ruimte creëert. Letterlijk én mentaal. En het mooie is: tijdens het opruimen kom je vaak vergeten dingen tegen.

Oude foto's, ideeën, documenten of plannen waar je ooit enthousiast over was. Sommige dingen blijken totaal niet meer belangrijk, andere juist verrassend inspirerend. Het voelt een beetje alsof je opnieuw begint – frisser, leger en met meer focus. Dus misschien is het tijd om niet alleen je kamer, maar ook je digitale leven eens op te ruimen. Je hoofd zal je dankbaar zijn.

Restart. Reset.
Refocus.

As many times
as you need to...

DURF! TE VERSPAANSEN

Elke keer een beetje **más** España

Om te onthouden

SER = wat iets of iemand is én feitelijk

ESTAR = hoe iets of iemand is, voelt of waar het zich bevindt.

Ezelsbruggetje

Wat is het?

→ SER

Es médico. (Hij is arts.)

Hoe is het / hoe voelt het / waar is het?

→ ESTAR

Está cansado. (Hij is moe.)

SER

Mi marido es bueno.

→ Mijn man is een goed persoon.

El plátano es verde.

→ De banaan is groen.

Ana es rica.

→ Ana is rijk.

ESTAR

Mi marido está bueno.

→ Mijn man ziet er aantrekkelijk uit.

El plátano está verde.

→ De banaan is nog niet rijp.

La paella está rica.

→ De paella smaakt lekker.

Onthoud:

ser = identiteit, eigenschap, definitie

estar = toestand, gevoel, situatie, resultaat van een verandering

Tussen toen en mañana

-Het oliemannetje van El Palmeral-

André Kesselaar

*André Kesselaar kwam al ruim 50 jaar vrijwel jaarlijks naar Spanje toen hij in 2018 samen met zijn vrouw besloot er permanent te gaan wonen. Op deze plek zal hij de lezers komende tijd meenemen op zijn reis daar naartoe.
kesselaar@gmail.com*

Hij kent wel iemand

Toen ik nog werkte -héél lang geleden- vroeg nog wel 'ns iemand aan me wat ik deed voor de kost. Ik antwoordde dan standaard: "Ik ben het oliemannetje!" Als ze met dat antwoord geen genoeg namen legde ik uit wat ik zoal deed. "Ik zorg ervoor dat alles soepeltjes verloopt, los problemen op voor ze er zijn en breng vraag en aanbod bij elkaar!"

Inmiddels woon ik al ruim 8 jaar in Spanje, specifiek in de campo buiten Montroy, de Parel van de Alcala's. Maar oliemannetje ben je niet voor even maar voor altijd! In principe heb ik sinds onze emigratie alles al eens meegemaakt: van ernstige stroomstoringen tot een verstopte afvoer waaruit pruttelend poep omhoog komt en van het regelen van een groene NIE tot het afdingen op de prijs van een crematie. Als je dan ook nog een teckel hebt met een groot en een klein oortje en daarmee dagelijks door El Palmeral marcheert dan leer je een hoop mensen kennen.

De meesten ken ik van gezicht en sommigen van naam. Ik word dan ook bijna dagelijks aangesproken door buurtgenoten: "Oliemannetje! Ken jij een elektricien?", "Wie heeft jouw badkamer betegeld?" of: "Wie doet jouw tuin? Die tuinman willen wij ook!"

"Jij kent zoveel mensen... Help ons!" schreeuwen ze dan naar me. En natuurlijk grijp ik dan naar mijn telefoon, voer met afgewend gelaat een kort gesprek en spreek dan de verlossende woorden: "Hij komt er nu aan!"

Ijsjes uitdelen

Zo herschept een van origine Groningse kunstenaar sinds enkele jaren de tuin van mijn Engelse buren in een kunspark en deelt Franse Thierry van even verderop met enige regelmaat ijsjes uit aan de drie meisjes van Venezolaanse Carlos terwijl hun vader het gras maait en de heg knipt.

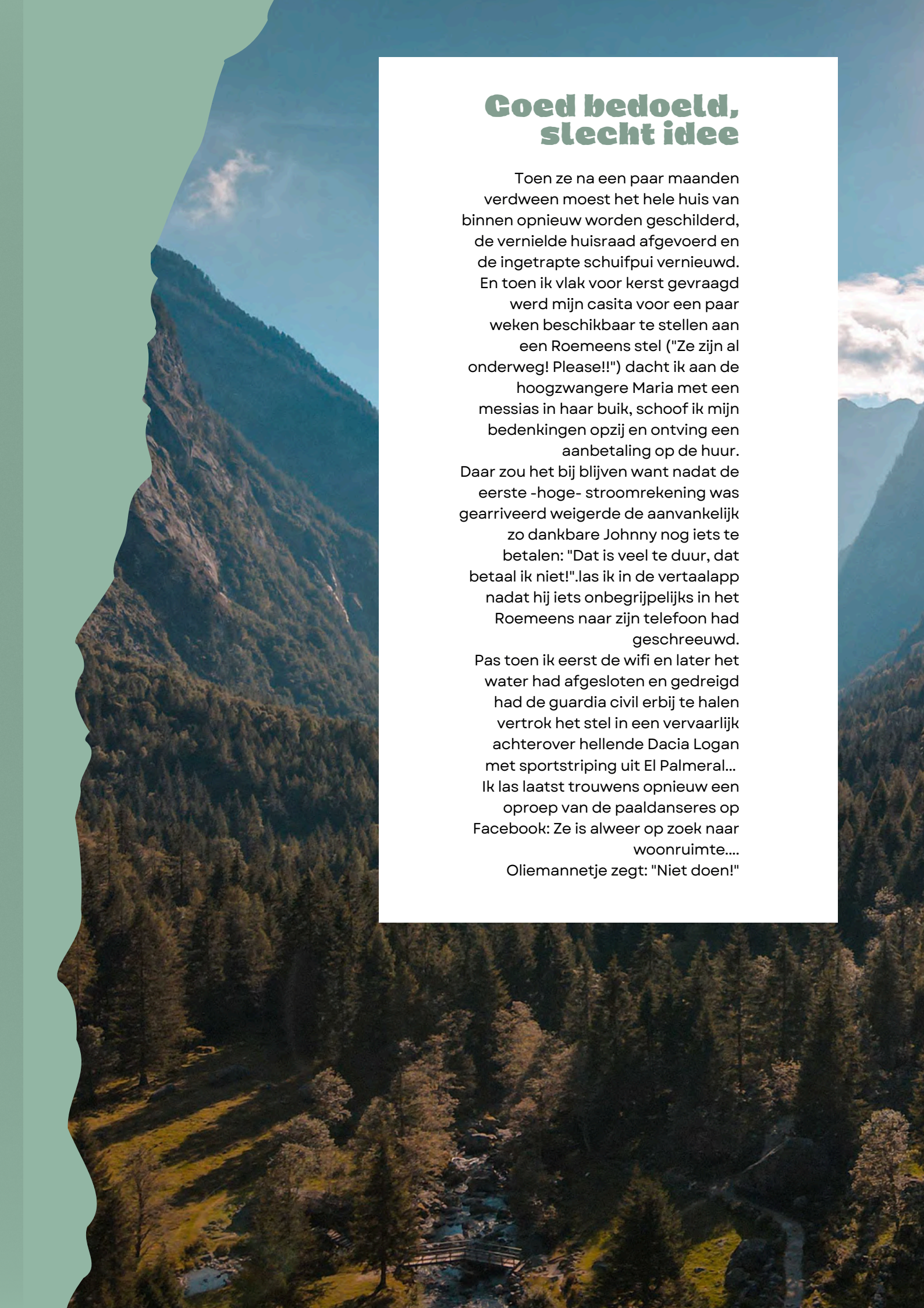
Niet alles gaat goed... Bemiddeling bij verhuur ging me minder goed af.

Een vriend met losse handjes

Een paar jaar geleden vertelde een Engelse buurvrouw van even verderop dat ze heimwee had en terug ging naar Engeland en of ik iemand kende die haar huis wilde huren.

Ik had in een Facebookgroep toevallig net een oproep gelezen van een paaldanser uit Oeffelt die tijdelijke woonruimte in Spanje zocht en nadat ik ze met elkaar in contact had gebracht kon ik een paar weken later al uitleggen dat de stroom in Spanje altijd uitvalt als je tegelijk 3 airco's, de wasmachine, de oven en de frituurpan aanzet.

De dame in kwestie was niet alleen gekomen: naast een stuk of wat kinderen had ze ook een vriend met losse handjes meegenomen naar Spanje.

Goed bedoeld, slecht idee

Toen ze na een paar maanden verdween moest het hele huis van binnen opnieuw worden geschilderd, de vernielde huisraad afgevoerd en de ingetrapte schuifpui vernieuwd. En toen ik vlak voor kerst gevraagd werd mijn casita voor een paar weken beschikbaar te stellen aan een Roemeens stel ("Ze zijn al onderweg! Please!!") dacht ik aan de hoogzwangere Maria met een messias in haar buik, schoof ik mijn bedenkingen opzij en ontving een aanbeting op de huur. Daar zou het bij blijven want nadat de eerste -hoge- stroomrekening was gearriveerd weigerde de aanvankelijk zo dankbare Johnny nog iets te betalen: "Dat is veel te duur, dat betaal ik niet!".las ik in de vertaalapp nadat hij iets onbegrijpelijks in het Roemeens naar zijn telefoon had geschreeuwd. Pas toen ik eerst de wifi en later het water had afgesloten en gedreigd had de guardia civil erbij te halen vertrok het stel in een vervaarlijk achterover hellende Dacia Logan met sportstriping uit El Palmeral... Ik las laatst trouwens opnieuw een oproep van de paaldanseres op Facebook: Ze is alweer op zoek naar woonruimte.... Oliemannetje zegt: "Niet doen!"

¡Hola Perro!

Corinne van Engelen is een groot dierenliefhebber. Ze heeft een hondenuitlaatservice en hondenschool, woont samen met haar man, twee dochters, twee honden en zes katten, en reist regelmatig naar Spanje.

Pfoe, die hitte!

In Nederland hebben we net de eerste hittegolf van het jaar achter de rug. Temperaturen die in Spanje de hele zomer heel normaal zijn. Ook dit jaar werden hondenbezitters weer overspoeld met waarschuwingen over de risico's van oververhitting - en terecht!

Dus, ga vroeg op pad met je hond, zorg altijd voor vers drinkwater, laat je hond nooit even wachten in de auto, vermijd heet asfalt, tegels en zand, laat hem niet naast de fiets rennen en bied een fijne, koele plek waar hij de warmste uren van de dag kan doorbrengen.

Op vakantie naar een warm land?

Houd deze adviezen dan ook in je achterhoofd. Besef dat een vakantie met hond er soms anders uitziet

dan je misschien gewend bent. Heb je bijvoorbeeld al uitgezocht waar je hond kunt uitlaten in de buurt van je verblijf, of moet je daarvoor eerst met de auto op pad? Kan je hond een tijdje alleen blijven terwijl je een dorpje bezoekt? Zijn alle verplichte vaccinaties geregeld? En hoe zat het ook alweer met die zandvliegen en de ontwormingskuur na thuiskomst?

Muilkorfplicht?

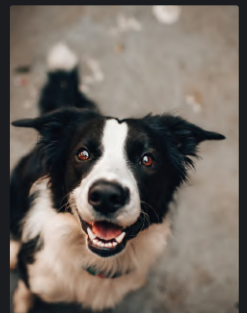
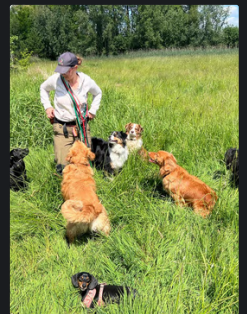
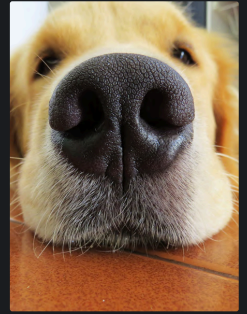
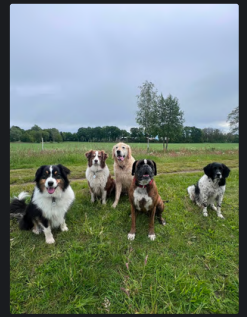
In sommige landen geldt een muilkorfplicht op bepaalde locaties of in het openbaar vervoer. Heeft jouw hond al eens geoefend met een muilkorf? Een vakantie is niet het ideale moment om daar voor het eerst mee te beginnen.

Of toch zonder hond op vakantie?

Misschien kies je er juist voor om zonder hond op vakantie te gaan. Sommige honden beleven weinig plezier aan een lange reis of aan de zomerse hitte. En misschien betekent vakantie voor jou ook even geen rekening hoeven houden met een strak uitlaatschema - hoe graag we dat thuis ook doen.

Op zoek naar een oplossing.

Logeren bij familie of vrienden? Een oppas aan huis? Of toch een goed pension? Keuzes, keuzes... alsof het plannen van een vakantie op zichzelf nog niet genoeg werk is. Wat je ook kiest: ik wens jou én je hond een heerlijke, veilige vakantie. ¡Feliz verano!

@[trainingsschool_aw_denbosch](https://www.instagram.com/trainingsschool_aw_denbosch)

Aanmelden Durf!

MIS NOOIT EEN EDITIE

Wil je elke drie maanden een editie in je mail ontvangen? Dat kan! Stuur me een berichtje +34694476190

Of wil je het online magazine via WhatsApp ontvangen? Dat kan natuurlijk ook! Laat het me weten

Check ons online

WWW.DURF.ES

Of via Instagram @durf

BEWUST LEVEN, CULTUUR EN NIEUWE AVONTUREN.

Durf!

ONTMOET • ONTDEK • DURF

El río de Chelva

Een verborgen parel in
het binnenland van
Valencia

WAT VEROEPT?

YVONNE
SEN
EN

LAAT JE INSPIREREN

AMBER DAVENPOORT-
ILLUSTRATOR

EMIGRATIEVERHAAL

KIM VAN COSTA
CRAVINGS

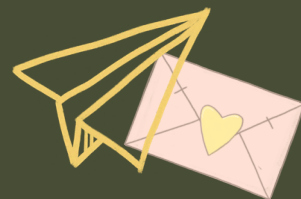
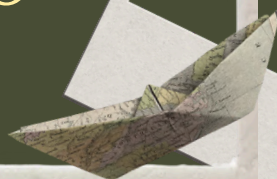
¡HOLA PERRO!

CORINNE VAN ENGELN
TRAININGS- EN
GEDRAGSTHERAPEUTE

help
dit
magazine
groeien

Wind jij dit magazine waardevol?

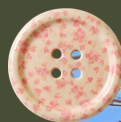
Dan heb ik een kleine vraag.

Als dit magazine je raakt,
inspireert of helpt, help mee om
Durf! te laten groeien.

Ik geloof dat emigreren meer is
dan verhuizen. Daarom maak ik
ieder kwartaal een magazine vol
verhalen die je nergens anders
leest. Wil je dat dit blijft bestaan?
Dan kun je supporter worden.
Daarmee help je nieuwe edities
mogelijk te maken én bouw je
mee aan een plek waar
Nederlandstaligen elkaar
inspireren.

Elke bijdrage, groot of klein,
maakt verschil. Dankjewel voor
je steun. Rekeningnummer:
ES61 2100 7447 4501 0007 4535
op naam van Kim Leeuw. Bizum
heb ik ook +34694476190 :)

Durf!

ONTMOET • ONTDEK • DURF

VOLGEND NUMMER

Hoe traditiegetrouw ben jij eigenlijk? En wat vinden Spanjaarden van hun land, en welke rol heeft zijde gespeeld in hun beleving van toen en nu? Stiekem een klein beetje geïnspireerd door Thamara (Las Fallas).

We duiken verder in het leven van Bed & Breakfast-eigenaren in deze tijd, met alle regels, kansen en uitdagingen die daarbij komen kijken. Zo staat er ook eentje te koop, en daarover lees je meer in de volgende editie.

Wat maakt het avontuur toch zo onweerstaanbaar wanneer je in een ander land woont? En waarom blijkt juist structuur vaak zo belangrijk om dat avontuur echt goed te laten landen?

Ooit leek het vanzelfsprekend: een huis, een gezin en kinderen. Tegenwoordig kiezen steeds meer mensen bewust voor een leven zonder kinderen. Waarom maken zij die keuze en wat zegt dat over de tijd waarin we leven? Liesbeth Rasker (podcast Kroegpraat) gaat in haar documentaire *Heb je geen kinderen?* op zoek naar de antwoorden.

Dit en mucho más in de herfsteditie.

Deze verschijnt in de eerste week van oktober.

Kim Leenn

MAKER VAN DURF!

Enjoy
Life

